

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 349/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 44Cpr/22/2016 zo 17. júna 2020 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoPr/4/2021 z 25. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami okresného a krajského súdu v pracovnoprávnom spore, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľka pracovala v Záchrannej zdravotnej službe Bratislava ako námestník riaditeľa pre prevádzkovo-technický úsek a referent verejného obstarávania. Pracovný pomer bol skončený zamestnávateľom okamžitým skončením. Okamžité skončenie pracovného pomeru v zaradení námestníka riaditeľa pre prevádzkovo-technický úsek bolo dané z dôvodu, že sťažovateľka (i) napriek výzve nadriadeného nekonala pri obnove nájomnej zmluvy pre stanicu záchranej služby, (ii) používala služobné vozidlo na súkromné účely a (iii) počas práceneschopnosti vykonala jazdu služobným vozidlom. Okamžité skončenie pracovného pomeru v zaradení referenta verejného obstarávania bolo dané z dôvodu (i) nerešpektovania príkazu nadriadeného pripraviť informáciu k verejnemu obstarávaniu, (ii) pochybeniu pri verejnom obstarávaní a (iii) vykonaní jazdy počas práceneschopnosti. Sťažovateľka sa žalobou proti zamestnávateľovi domáhala náhrady mzdy, určenia, že okamžité skončenie je neplatné a pracovný pomer v oboch zaradeniach trvá.

3. Okresný súd žalobu napadnutým rozsudkom zamietol, keď dospel k záveru, že boli naplnené predpoklady pre okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Vo vzťahu k dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru na pozícii námestník riaditeľa dospel k záveru, že (i) už pre neobnovenie nájmu pre stanicu záchranej služby mohol byť pracovný pomer okamžite skončený, (ii) sťažovateľka nepreukázala, že mala súhlas na použitie služobného vozidla na súkromné účely, a (iii) nebola dôvodná obrana sťažovateľky, že pracovné povinnosti riešila ešte pred práceneschopnosťou. Vo vzťahu k dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru na pozícii referent verejného obstarávania okresný súd uviedol, že sťažovateľka (i) nepreukázala splnenie úlohy pripraviť informáciu k verejnému obstarávaniu, (ii) zapríčinila predĺženie verejného obstarávania, čo mohlo ohroziť plnenie úloh zamestnávateľa, a (iii) obrana sťažovateľky, že riešila pracovné úlohy, je nedôveryhodná.

4. Na odvolanie sťažovateľky bol namietaným rozsudkom krajského súdu rozsudok okresného súdu potvrdený, keď krajský súd vyhodnotil jej odvolanie ako nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu rozsudku okresného súdu.

5. Sťažovateľka podala 9. mája 2022 proti rozsudku krajského súdu dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

III.

6. Sťažovateľka namieta, že dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru neboli dané a ani preukázané, a preto nebol dôvod na zamietnutie jej žaloby. Namieta, že z rozsudku okresného súdu nevyplýva posúdenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny. Vo vzťahu k rozsudku krajského súdu namieta negatívny podtext odôvodnenia smerom k jej právnickému vzdelaniu. Rozsudok krajského súdu považuje za prekvapivý, keďže je založený na iných ako objektívne očakávateľných záveroch. Sťažovateľka namieta, že krajský súd nepreskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu odvolania, nepreveroval odvolacie dôvody a uspokojil sa s tvrdeniami žalovaného zamestnávateľa. Podľa sťažovateľky dôkazné bremeno na preukázanie, že došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, bolo na strane zamestnávateľa, no ten ho neuniesol.

IV.

7. Vo vzťahu k rozsudku okresného súdu sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom. Právomoc krajského súdu vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozsudku okresného súdu, a preto bola ústavná sťažnosť v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

8. Vo vzťahu k rozsudku krajského súdu sťažovateľka namieta vecnú právnu nesprávnosť posúdenia okamžitého skončenia pracovného pomeru a nedostatočnosť jeho odôvodnenia či už v časti skutkových zistení alebo právneho posúdenia. Takéto námietky proti rozhodnutiam odvolacích súdov v civilnom spore, ak ide o rozhodnutie vo veci samej, sú dôvodom na podanie dovolania či už podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku alebo podľa § 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Sťažovateľka tento opravný prostriedok využila a proti napadnutému rozsudku krajského súdu podala 9. mája 2022 súbežne s ústavnou sťažnosťou

dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Povinnosť vyčerpať všetky dostupné prostriedky zahŕňa nielen povinnosť tieto prostriedky uplatniť, ale aj vyčkat' rozhodnutia príslušného orgánu o nich. Prijatím sťažnosti na ďalšie konanie v tejto fáze by došlo k vzniku ústavne neakceptovateľného stavu, keď by v zásade o rovnakej veci rozhodovali paralelne viaceré orgány súdneho typu – najvyšší súd a ústavný súd (II. ÚS 393/2014, IV. ÚS 420/2011, III. ÚS 114/2010, I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09). Z dôvodu podania dovolania, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté, nie sú zo strany sťažovateľky vyčerpané právne prostriedky, ktoré jej zákon priznáva na ochranu jej základných práv. Preto je ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola v rozsahu proti rozsudku krajského súdu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2022

Peter Straka
predseda senátu